

AGON

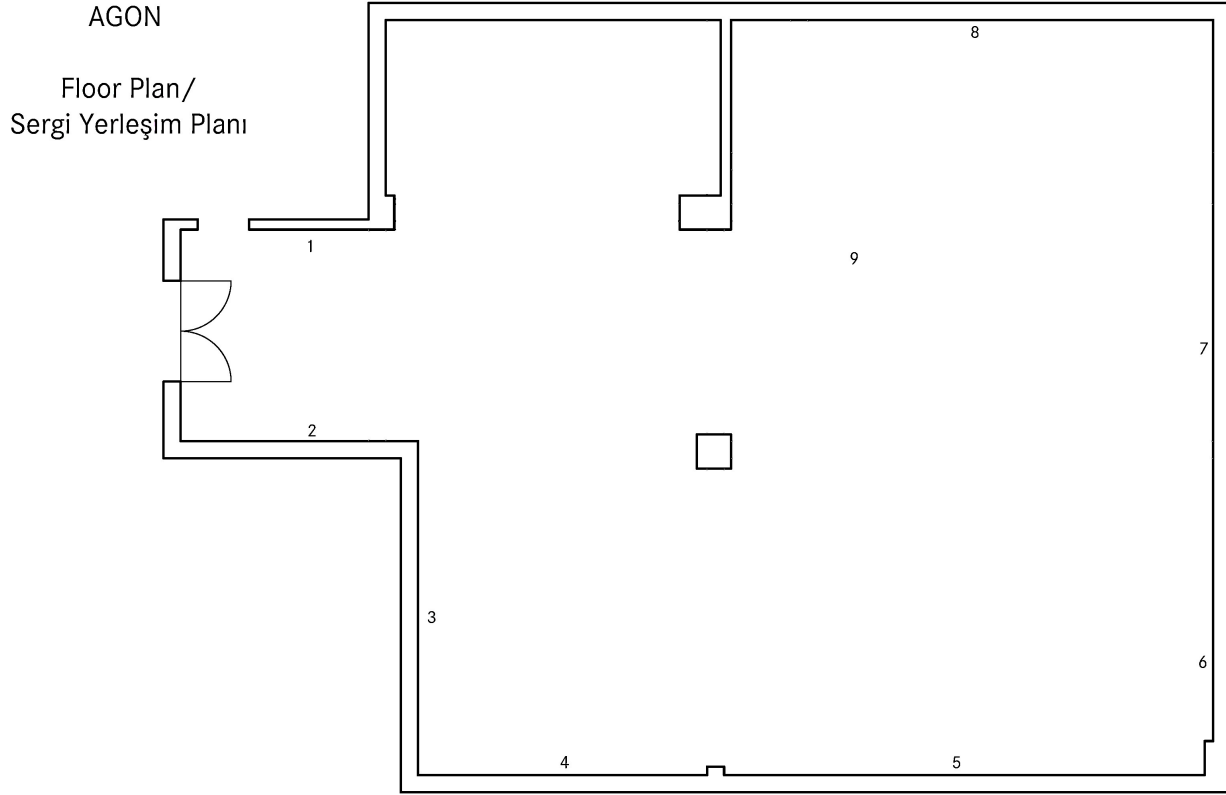
Galeri Nev İstanbul yeni sezonu bir grup sergisi ile açıyor. “Agon” 17 Ekim-22 Kasım tarihleri arasında görülebilecek. Sergide yer alan çalışmalar Eski Yunanca’da kullanılan agon teriminin çoklu anlamları, çağrışımları ve eleştirel bir yeniden değerlendirme çerçevesinde derlendi.

Genel anlamıyla agon terimi toplanma, çatışma ve mücadele gibi anlamlar barındır. Terim Antik Yunan’da Olimpiyat oyunlarını izlemek için toplanmış kalabalıktan, klasik trajedideki kahraman ve anti-kahraman arasındaki Plato’nun diyalektik diyaloglarına benzeyen tartışmaya kadar geniş bir kullanım alanına sahipti. Kelime aynı zamanda politika kuramı tartışmalarında sıkça rastladığımız agonizmin de köküdür. Chantal Mouffe ve Ernesto Laclau toplumlarda çatışmanın üretken olasılıkları üzerinde durur ve kuramlarını *agonistik çoğulculuk* terimiyle özetlerler. Mouffe ve Laclau *agonistik çoğulculuk* terimini neo-liberal hegemonya çağında yükselişe geçen otoriter söylem ve politikalara karşı öneriyorlardı. Claudio Colaguori de agonizmin farklı kullanımlarını yeni kitabı “Agon Culture: Competition, Conflict and the Problem of Domination”da uzun uzadıya tartışır. Colaguori sosyolojik bir perspektiften yola çıkarak yarışmacı toplumsal ilişkilerin, yarışmayı bir dışlama biçimine dönüştüren sosyal hiyerarşiler kurduğundan bahseder. Bu çerçevede yarışmacılık ideolojisi hakimiyet düzenini güçlendiren bir rasyonellik üretir ve onu kabul edilebilir kılar. Terimin güncel politika bağlamındaki bu farklı ve birbiriyle çelişen kullanımları sergideki işleri bir araya getirme fikrinin ardındaki temel ilham kaynağı idi.

Antagonizm ve agonizm arasındaki ayrımı da göz önünde bulundurarak, sergi çatışmanın üretici ve yıkıcı potansiyelleri üzerine düşünmek için bir mekan önerir. Sergi, terimin farklı kullanımlarına yönelik eleştirel mesafeyi hem eserlerin değerlendirilebileceği farklı boyutlar dahilinde hem de farklı sanat pratikleri bağlamında koruyarak “Agon”a yaklaşmak için bir alan sunar.

Sergide Hale Tenger’in 1990 yılına ait ilk yerleştirmelerinden “Zamanın Tarihi” yer alıyor. Eserin sallantıya müsait duruşu tarih boyunca erillikle özdeşleştirilen anıtsallığı sorunsallaştırır. Eserin anıtın uzamsal birikmesini ve sağlam duruşunu reddederken heykelsi varlığını da korur. Medeniyet tarihinin bir çatışma tarihi olduğunu ataerkil güç yapılarını kutsallaştırmadan aktarıyor olmak eskisi kadar kırılğan bir pozisyon olmayabilir ancak bu aktarım Ortadoğu’daki güncel politik durumu anlamak üzere artık bir gereklilik olarak karşımızda durur. Nermin Er’in son dönem kağıt işleri sanatçının şehir manzaralarına yönelik ilgisinin soyuta doğru geçirdiği evrimi gözler önüne serer. Soyuta yaklaşan formlar Er’in manzaraya yönelttiği bakışın (şantiyeler, bürokratik binalardan mezarlıklara kadar uzanan çağrışımlar) eleştirel kapasitesini gizlemez. Eviner’in desen yerleştirmesi “Günlük Politikalar İçin Sahne” sanatçının metodolojisinde çizim, 3D modelleme ve mimari planlar arasındaki geçişliliklere yeni bir bakış olanağı tanır. Eviner’in çizgi ve formlarındaki duysal nitelik sanatçının estetik araştırmaları sırasında kullandığı ürettiği elemanlarla bir çarpışma halinde sahnelenir. Nazif Topçuoğlu’nun “Selfie” isimli oto portre çalışmasını sanatçının fotoğrafları arasında bir dönüm noktası olarak değerlendirmek mümkün, zira Topçuoğlu fotoğraflarındaki çok katmanlı bakış ilişkisini tersyüz ederek çerçeveye bu kez kendisini yerleştiriyor. Canan Tolon sergiye 1993 yılına ait “Alidade” isimli işiyle katılıyor. Çelik, metal, tahta, balmumu, çimen ve keten gibi farklı materyallerin bir arada kullanımı sanatçının döneme ait işlerinin karakteristik özellikleri arasındadır. Tolon’un çatışmanın estetik potansiyellerini maddesellik yoluyla araştırmasının ötesinde, “Alidade” Tolon’un estetiğinin vazgeçilmez temalarından biri olan sanat eserinin ömrü sorusu üzerinde düşünmek için bir fırsat sunar. Tayfun Erdoğan’ın Wasserzeichen tekniğini kullandığı su resimleri iz ve gölge arasında kurduğu oyunla Erdoğan’ın sanat pratiğindeki malzeme yaklaşımına bir karşı tez niteliği taşıyor. İzi kağıdın yüzeyine

bırakmaktansa kağıdın kendi hafızasına aktaran işler özel bir ışıklandırma ile izleyicilere sunuluyor. Aras Seddigh akrilik tualinde figüratif ve dışavurumcu öğeleri bir araya getirdiği melez karakterleri arasındaki bir çekişme sahnesini betimliyor. Genç sanatçı Gökçen Dilek Acay sergiye “Barking Woman” videosuyla katılıyor. Videodaki aritmik ses serginin yoğunluk, boşluk ve çatışan düzlemlerle belirlenen düzenlemesindeki tonu belirliyor.

1. **Nermin Er**, İsimiz, 2014, kağıt, 52x52 cm.
2. **Gökçen Dilek Acay**, Barking Woman, 2012, performans videosu, 3.01
3. **İnci Eviner**, “Günlük Politikalar İçin Sahne” serisi, 2014, kağıt üzerine karışık teknik, 61x76 cm. / 51 x72 cm.
4. **Nazif Topçuoğlu**, Selfie, 2014, C-Print, 147x116 cm.
5. **Aras Seddigh**, İsimiz, 2014, tual üzeri akrilik, 191x515 cm.
6. **Nermin Er**, İsimiz, 2014, kağıt, 52x52 cm.
7. **Tayfun Erdoğan**, Su Resmi, 2011, el yapımı kağıt ve keten lifi, 68x43.5 cm.
8. **Canan Tolon**, Alidade, 1993, çelik çubuklar, saç metal, ahşap, balmumu, çimen ve tual üzeri yağlıboya, 165x277 cm.
9. **Hale Tenger**, Zamanın Tarihi, 1990, demir, hasır, bronz, yanık motor yağı, 50x45x170 cm.

Galeri Nev İstanbul Pazar, Pazartesi hariç her gün 11:00 - 18:30 arası açıktır.
İstiklal Caddesi Mısır Apt No:163 Kat 4 Tel : 0212 252 15 25

GALERI'nev

Maçka Caddesi No 33
Maçka 34367 İstanbul

T 0 (212) 231 6763
F 0 (212) 248 3868

Mısır Apt. İstiklal Caddesi
No 163 Kat 5 D 18

Beyoğlu 34430 İstanbul
T 0 (212) 252 1525

galerinevistanbul.com

info@galerinevistanbul.com

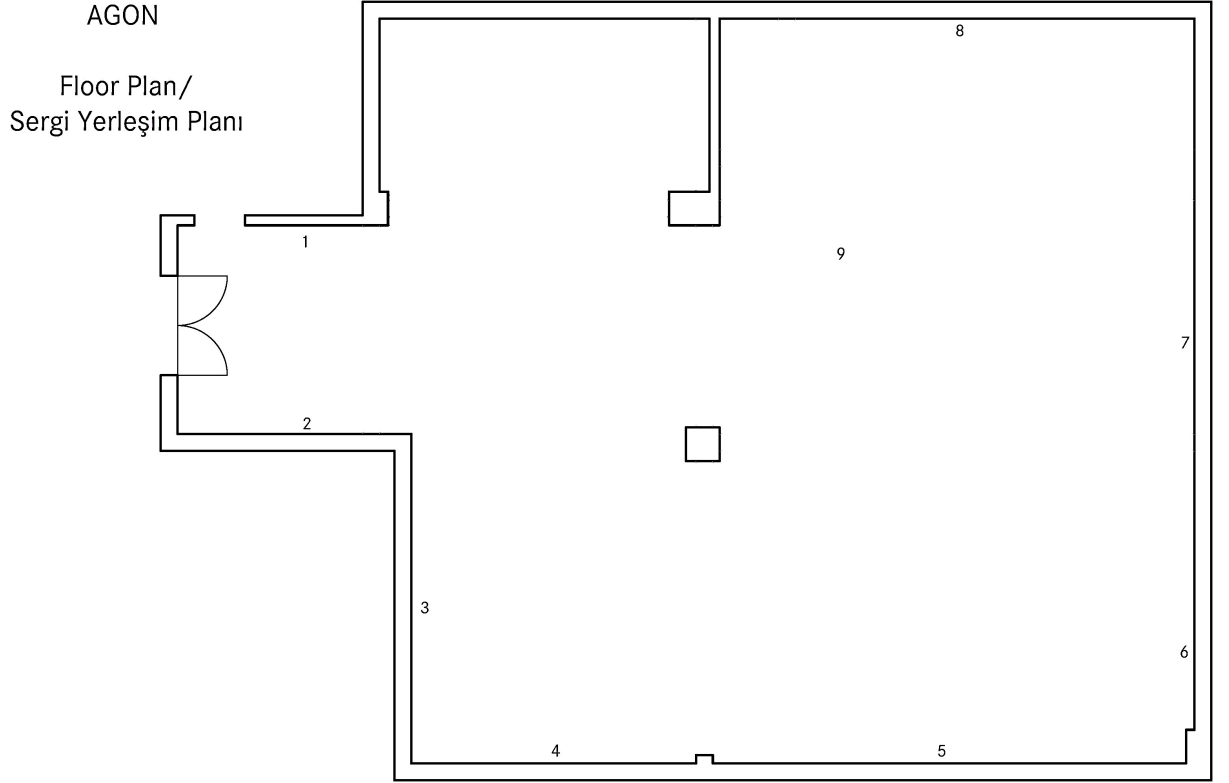
AGON

Galeri Nev Istanbul opens the new season with a group exhibition Agon that will be on view from October 17th to November 22nd. The works in the exhibition are compiled around multiple meanings, associations and a critical reconsideration of the ancient Greek term agon.

In general agon refers to a gathering, struggle, or contest. The term enjoyed a wide range use in ancient Greece from the gathering to watch subsequent contests during Olympic games to the debate between protagonist and antagonist in Classical tragedy resembling dialectic dialogues of Plato. The word is also the root for the political theory of agonism, which should not be confused with antagonism. Chantal Mouffe and Ernesto Laclau point to productive potential of conflict in societies and recapitulate their theory with the term agonistic pluralism. Mouffe&Laclau present agonistic pluralism as a way of countering the rising authoritarian types of discourses and politics in the age of neoliberal hegemony. Claudio Colaguori also discusses the usage of agonism in length. From a sociological point of view Colaguori argues that competitive mode of interaction forms social hierarchies based on competition as a form of exclusion. In that regard cultural ideology of competition operates as a mode of rationality that reinforces the order of domination. These conflicting views about the use of the term in the current political context were the main inspiration behind the idea of putting this show together.

Keeping in mind the distinction between antagonism and agonism, the exhibition aims to offer a venue for contemplating both the productive and destructive capabilities of the conflict. Agon aims to approach the term with a critical distance both through the implications of the works and also in the context of different artistic practices themselves.

Exhibition includes one of the earliest works by Hale Tenger "History of Time" dating from 1990. The physical potential of wobbling in the work questions idea of monumentality that is associated with virility throughout history. The work denies the spatial accumulation of the monument yet has a sculptural presence. Conveying the idea that the history of civilization has always been a matter of struggle without glorifying the patriarchal power structures might not be a fragile position as it was before yet appears as a necessity for a better understanding about what is happening in the Middle East now. Nermin Er's recent paper works show how the artist's interest in the urban landscapes is developing towards abstraction. The abstracted forms do not conceal the critical relevance of Er's choice of the urban scenery; namely construction sites and unidentified structures creating impressions varying from the bureaucratic buildings to memorial spaces. Eviner's drawing installation "Stage For Daily Politics" provides a valuable insight for the crossings between drawing, 3D modeling, and architectural plans in her artistic methodology. The affective quality of her lines and forms are juxtaposed with fundamental elements of her artistic research processes. Nazif Topçuoğlu's "Selfie" can be considered as a seminal moment in the artist's oeuvre since for the first time Topçuoğlu puts himself in the frame transposing the multilayered relation of gaze in his photographs. Canan Tolon participates the exhibition with her work "Alidade" dating from 1993. The use of different materials like steel, metal, wood, wax, grass and linen is characteristic for this particular period of artist's oeuvre. Apart from revisiting Tolon's investigations in the aesthetic possibilities of conflict through materiality, looking at "Alidade" gives the audience an opportunity to contemplate on the lifetime of an artwork; an integral part of Tolon's aesthetics. Tayfun Erdoğan's water drawings employing Wasserzeichen (Watermark-Fligran) technique playing with the trace and shadow challenges his approach to materiality. Registering the memorial traces within the paper rather than employing them on its surface, the works are presented through a special arrangement of lighting. In her acrylic painting Aras Seddigh depicts a struggle between her crossbreeds: combinations of the figurative and the gestural. Gökçen Dilek Acay participates the exhibition with her video "Barking Woman" apart from the gallery's artist roster. The arrhythmic sound of barking sets the tune in the exhibition space.

1. **Nermin Er**, Untitled, 2014, paper, 52x52 cm.
2. **Gökçen Dilek Acay**, Barking Woman, 2012, performance video, 3.01
3. **İnci Eviner**, “Stage For Daily Politics” series, 2014, mixed media on paper, 61x76 cm. / 51 x72 cm.
4. **Nazif Topçuoğlu**, Selfie, 2014, C-Print, 147x116 cm.
5. **Aras Seddigh**, Untitled, 2014, acrylic on canvas, 191x515 cm.
6. **Nermin Er**, Untitled, 2014, paper, 52x52 cm.
7. **Tayfun Erdoğan**, Water Painting, 2011, handmade paper and cotton fiber, 68x43.5 cm.
8. **Canan Tolon**, Alidade, 1993, steel rods, sheet metal, wood, wax, grass and oil on canvas, 165x277 cm.
9. **Hale Tenger**, History Of Time, 1990, iron, wicker, bronze, sump oil, 50x45x170 cm.

Galeri Nev İstanbul is open between 11:00-18:30 except Mondays and Sundays.
İstiklal Caddesi, Mısır Apt No: 163 Kat 4 Tel : 0212 252 15 25